

Barcelona-processen

Europa-Parlamentets beslutning om nyt skub i Barcelona-processen (2005/2058(INI))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Barcelona-erklæringen som vedtaget under Euro-Middelhavskonferencen den 27. og 28. november 1995 om oprettelsen af et Euro-Middelhavspartnerskab med et detaljeret arbejdsprogram,
- der henviser til Kommissionens meddelelse til Rådet og Europa-Parlamentet "Euro-Middelhavspartnerskabet har bestået i ti år - Et arbejdsprogram til at imødegå de næste fem års udfordringer" (KOM(2005)0139) og bilagene hertil SEK(2005)0482 og SEK(2005)0483,
- der henviser til Kommissionens meddelelse til Rådet og Europa-Parlamentet om det bredere europæiske naboskab: en ny ramme for forbindelserne med vores naboer i øst og syd (KOM(2003)0104), dets strategidokument om EU's naboskabspolitik (KOM(2004)0373), dets forslag til om oprettelse af et europæisk naboskabs- og partnerskabsinstrument (KOM(2004)0628), dets meddelelse om handlingsplaner under EU's naboskabspolitik (KOM(2004)0795) og handlingsplanerne for Israel, Jordan, Marokko, Den Palæstinensiske Myndighed og Tunesien,
- der henviser til konklusionerne fra alle de Euro-Middelhavsministerkonferencer og andre ministerkonferencer på forskellige områder, der har fundet sted siden igangsættelsen af Barcelona-processen, navnlig konklusionerne fra udenrigsministrenes syvende Euro-Middelhavskonference afholdt i Luxembourg den 30.-31. maj 2005,
- der henviser til det strategiske partnerskab for Middelhavsområdet og Mellemøsten, som Rådet besluttede at indlede i juni 2004,
- der henviser til de erklæringer fra Euro-Middelhavsforummets fem plenarmøder, der er blevet offentliggjort fra oprettelsen i november 1998 til den 3. december 2003, da det blev omdøbt til Den Parlamentariske Forsamling for Euro-Middelhavssamarbejdet (EMPA) i forbindelse med den sjette Euro-Middelhavsministerkonference i Napoli den 2. og 3. december 2003,
- der henviser til de politiske prioriteringer, der kom til udtryk den 21. april 2005 i forbindelse med Europa-Parlamentets formandskab for EMPA, nemlig at fremme dialogen om menneskerettighederne med parlamenterne i partnerlandene,
- der henviser til beslutningen af 15. marts 2005, som den første Parlamentariske Forsamling for Euro-Middelhavssamarbejdet vedtog i Kairo,
- der henviser til sin beslutning af 12. februar 2004 om styrkelse af EU's aktioner for

menneskerettigheder og demokratisering med partnere i Middelhavsområdet¹,

- der henviser til sin beslutning af 20. november 2003 om det bredere europæiske naboskab: en ny ramme for forbindelserne med vores naboer i øst og syd²,
- der henviser til sine tidligere beslutninger om EU's Middelhavspolitik,
- der henviser til FN's Udviklingsprogram's årlige rapporter om menneskelig udvikling i den arabiske verden fra 2002, 2003 og 2004,
- der henviser til rapporten om Barcelona Plus: Mod et Euro-Middelhavs-fællesskab af demokratiske stater, der blev udfærdiget af Euro-Mediterranean Study Commission i april 2005,
- der henviser til forretningsordenens artikel 45,
- der henviser til betænkning fra Udenrigsudvalget og udtalelser fra Udvalget om International Handel og Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling (A6-0280/2005),
 - A. der henviser til, at fremme af og respekt for demokratiet, menneskerettighederne, retsstatsprincippet og de grundlæggende frihedsrettigheder er nogle af EU's vigtigste principper og prioriteter og udgør et væsentligt grundlag for udviklingen i Middelhavsområdet,
 - B. der henviser til Euro-Middelhavsassocieringsaftalernes bestemmelser, især artikel 2, der slår fast, at respekt for demokratiske principper og grundlæggende rettigheder skal ligge til grund for partnernes nationale og eksterne politikker og udgør et væsentligt element i disse aftaler,
 - C. der henviser til, at Europa-Parlamentet i sin beslutning af 23. februar 2005 om Euro-Middelhavspartnerskabet³ opfordrer Rådet og Kommissionen til at gøre en fornyet indsats for at udbygge demokratiet og bidrage til samt fremme de nødvendige politiske, økonomiske og sociale reformer i Middelhavslandene,
 - D. der henviser til, at Middelhavspolitikken er et af de højst prioriterede områder i EU's udenrigspolitik, og at Barcelona-processen kun kan blive mere effektiv ved en sammenhængende fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik for EU, som dermed også ville blive mere troværdig,
 - E. der henviser til, at det udvidede EU har en stor interesse i oprettelsen af et sammenhængende system af forbindelser med nabolandene i Middelhavsregionen og Mellemøsten, der er baseret på ovennævnte principper og værdier og på en dialog mellem kulturer og religioner, og som sigter mod at skabe et omfattende partnerskab, der omfatter politisk og økonomisk liberalisering, bæredygtig økonomisk vækst og generel velstand,

¹ EUT C 97 E af 22.4.2004, s. 656.

² EUT C 87 E af 7.4.2004, s. 506.

³ Vedtagne tekster, P6_TA(2005)0046.

- F. der henviser til, at en demokratisk og vellykket udvikling af Euro-Middelhavspartnerskabet i høj grad afhænger af partnerlandenes og borgernes vilje til at dele fælles værdier, der bygger på demokrati og respekt for menneskerettighederne, i et afbalanceret samarbejde præget af ligeværdighed, fælles deltagelse og ejerskab såvel som medansvar,
- G. der henviser til, at den europæiske naboskabspolitik sigter mod at fremme et sådant partnerskab og åbne nye muligheder for at skabe stærkere forbindelser, styrke den politiske dialog og inddrage partnerlandene i EU's politikker;
- H. der henviser til, at Barcelona-erklæringen af 28. november 1995 markerede et vendepunkt i forbindelserne mellem EU og dets naboer i Middelhavsområdet,
- I. der henviser til, at Euro-Middelhavspartnerskabet, som kombinerer bilaterale og multilaterale høringsmekanismer og beslutningstagningsprocedurer, har et unikt sigte og idégrundlag, og at det derfor skal bevares, gøres mere aktivt, revideres på grundlag af de opnåede resultater og gennemføres i højere grad, hvis der skal arbejdes hen imod de ambitiøse mål, der blev sat fra starten,
- J. der imidlertid henviser til, at den regionale dimension af partnerskabet kun i begrænset omfang er blevet udviklet, men burde udvikles mere, og at der burde bruges flere finansielle ressourcer i denne henseende, som det blev bestemt ved Barcelona- processens begyndelse,
- K. der henviser til, at Israels tilbagetrækning fra Gaza må anses for blot at være ét skridt - men dog et vigtigt skridt - i køreplanen for fred hen imod en omfattende løsning af konflikten i Mellemøsten; der endvidere henviser til, at dette, hvis der træffes yderligere foranstaltninger i denne retning på begge sider, vil kunne sætte nyt skub i Barcelona-processen,
- L. der henviser til, at resultaterne af den evaluering, der blev gennemført efter ti års partnerskab, er blandede, og at der på den ene side er opnået mange positive resultater, mens der på den anden side stadig er meget, der skal gøres for at udnytte Barcelona-erklæringens potentiale fuldt ud,
- M. der henviser til, at de bilaterale forbindelser hidtil har været de mest fremherskende inden for den multilaterale ramme, bl.a. på grund af partnerlandenes svagheder og vanskeligheder med at udvikle og styrke syd-syd-forbindelserne,
- N. der henviser til, at der på topmødet i Barcelona den 27.-28. november 2005 bør sættes klare og overkommelige mål for den nærmeste fremtid på grundlag af erfaringerne fra tidligere fiaskoer og hårdknuder, og at der bør sigtes mod at opnå konkrete resultater på kort og mellemlang sigt,
- O. der henviser til, at støtte til uddannelsesreform, fælles styring af mobilitet og migrationsstrømme, såvel som en intensivering af dialogen - også mellem de forskellige religioner - og hjælp til fælles strategier til bekæmpelse af terrorisme lader til at være områder med potentiale for øget samarbejde mellem Euro-Middelhavspartnerne,
- P. der henviser til, at det første vellykkede møde i Den Parlamentariske Forsamling for

Euro-Middelhavssamarbejdet i marts 2005, såvel som den øvrige udvikling på det institutionelle plan som led i Euro-Middelhavspartnerskabet, gør det muligt at styrke den multilaterale politiske dimension,

- Q. der henviser til, at det er vigtigt at styrke denne dimension også gennem en øget inddragelse af civilsamfundet og ikke-statslige aktører i processen,
- R. der henviser til, at fejringen af 2005 som Middelhavets år burde gøre Barcelona-processen mere synlig og borgerne mere bevidste om dens aktiviteter,
1. glæder sig over Kommissionens seneste meddelelse om fornyelsen af det ti år gamle partnerskab og fremhævelsen af specifikke områder, hvor samarbejdet i løbet af de næste fem år skal videreudvikles, nemlig menneskerettigheder og demokrati, bæredygtig økonomisk vækst og økonomiske reformer og uddannelse;
 2. er overbevist om, at der er mulighed for forbedringer, selv om partnerskabet endnu ikke har skabt de forventede resultater og ikke har udnyttet dets fulde potentiale for at bidrage til at begrænse spændingerne i området; mener, at Barcelona-processen således fortsat udgør en hensigtsmæssig ramme for en Middelhavspolitik, men at der er behov for ændringer, hvis der skal opnås bedre resultater;
 3. understreger, at Euro-Middelhavspolitikken skal råde over et budget, der står mål med ambitionerne, hvis den skal være effektiv;
 4. beklager, at Euro-Middelhavssamarbejdet ikke hidtil har haft nogen direkte effekt på de større uløste konflikter i Middelhavsområdet, til trods for at der er indledt en dialog om konkrete indsatsområder inden for forskellige arbejdsgrupper;
 5. minder om, at udvikling af demokratiet er et af Barcelona-processens mål, som skal nås ved hjælp af politiske reformer og med deltagelse af det civile samfund og alle politiske grupper og bevægelser, der tager afstand fra anvendelse af vold;
 6. mener, at et af de vigtigste emner, der skal tages op, er øget deltagelse fra alle Euro-Middelhavspartnerlandenes side i partnerskabets beslutningsproces for at fremme fælles initiativer og styrke medansvar;
 7. glæder sig i denne forbindelse over oprettelsen af den ngo-platform for Euro-Middelhavssamarbejdet, der holdt sit konstituerende møde under det civile forum i april 2005 i Luxembourg; understreger i den forbindelse betydningen af at inddrage og udvikle et tæt samarbejde med denne platform med henblik på at udbygge deltagelsen i Euro-Middelhavspartnerskabet og øge offentlighedens opmærksomhed omkring denne proces;
 8. mener, at det er vigtigt, at den politiske dialog suppleres med et tættere samarbejde på det kulturelle og sociale plan, bl.a. med henblik på at lægge større vægt på de resultater og prioriteter, der fremgår af et stigende antal analyser fra de arabiske lande og Middelhavslandene, således som det fremgår af de seneste årlige rapporter fra UNDP;
 9. glæder sig over oprettelsen af Den Parlamentariske Forsamling for Euro-Middelhavssamarbejdet og anmoder om, at denne fremover får tildelt de midler og administrative strukturer, der skal til for at sikre, at den bliver synlig og kommer til at

fungere efter hensigten;

10. er overbevist om, at det fremtidige samarbejde ikke blot må være koncentreret om EU's sikkerhedspolitiske eller andre dermed forbundne behov, men at sammenhængen mellem de tre samarbejdsområder - fred, samhandel og civilsamfund - skal fremhæves; anerkender i den forbindelse navnlig sammenhængen mellem sikkerhed og udvikling og de socio-økonomiske spørgsmåls særlige betydning for de sydlige Middelhavslande;
11. beklager, at forslaget i den oprindelige Barcelona-erklæring om, at Kommissionen tilrettelægger et årligt møde for repræsentanter for byer og regionale repræsentanter, som skal gøre status over fælles udfordringer og udveksle erfaringer, aldrig er blevet gennemført, og opfordrer Kommissionen til at gennemføre dette initiativ inden for rammerne af det reviderede Euro-Middelhavs-partnerskab;
12. mener, at EU's naboskabspolitik, der bygger på resultaterne af Barcelona-processen og principperne om medejerskab og differentiering, bør styrke eksisterende former for samarbejde inden for rammerne for Euro-Middelhavssamarbejdet med henblik på at give partnerlandene mulighed for at deltage i EU-programmer og -politikker på grundlag af prioriteter og målsætninger, der fastsættes i fællesskab, idet både Euro-Middelhavspartnerne og medlemsstaterne altid skal respektere princippet om regionalt og subregionalt (såvel som lokalt og kommunalt) samarbejde;
13. påpeger, at den regionale syd-syd-integration er afgørende for, om der kan skabes en stabil ramme for generel velstand, hvilket EU og dets erfaringer er et godt eksempel på;
14. minder om, at et af de vigtigste mål for EU's Euro-Middelhavspolitik såvel som for EU's naboskabspolitik er at støtte og fremme politiske reformer (fremskridt i demokratiseringsprocessen, styrkelse af pluralismen og retsstaten, øget overholdelse af menneskerettighederne) såvel som økonomiske og sociale reformer;
15. glæder sig over oprettelsen af et underudvalg om menneskerettigheder med Jordan og Marokko inden for rammerne af de relevante associeringsaftaler og opfordrer til, at der også oprettes et sådant underudvalg om menneskerettigheder inden for rammerne af de øvrige associeringsaftaler, således at der kan føres en struktureret dialog om menneskerettigheder og demokrati; mener, at sådanne underudvalg udgør et vigtigt element i handlingsplanerne; understreger betydningen af at høre civilsamfundet og inddrage det i disse underudvalgs arbejde for bedre at kunne overvåge menneskerettighedssituationen; understreger endvidere, at Parlamentet på nært hold bør følge disse underudvalgs arbejde og opfølgningen heraf;
16. gentager sin støtte til menneskerettighedsforkæmpere og glæder sig over vedtagelsen af EU's retningslinjer vedrørende menneskerettighedsforkæmpere; opfordrer i den forbindelse Rådet til at lægge det nødvendige pres på Middelhavspartnerne for at få dem til at opfylde deres forpligtelse til at respektere menneskerettighedsforkæmperes rettigheder og sikre beskyttelsen heraf;
17. minder om, at skabelsen af et område med generel velstand fortsat er et vigtigt mål for Euro-Middelhavspartnerskabet, og at dette mål forudsætter, at der sker fremskridt både med hensyn til mindskelse af fattigdommen i regionen og udligning af de socio-økonomiske forskelle mellem nord og syd; bemærker, at partnerlandene har gjort

betydelige fremskridt hen imod makroøkonomisk stabilitet, og at liberaliseringen af handelen med varer er i god fremgang;

18. glæder sig i den forbindelse over oprettelsen af Euro-Middelhavsfaciliteten for investeringer og partnerskab i 2002 inden for rammerne af Den Europæiske Investeringsbank, men anmoder EU-medlemsstaterne og Euro-Middelhavspartnerne om at tage dette initiativ op til fornyet overvejelse med henblik på at udvikle det til et egentligt finansielt instrument for et åbent samarbejde mellem de berørte lande i Euro-Middelhavsområdet;
19. understreger, at det er vigtigt at oprette et frihandelsområde senest i 2010, og ønsker, at princippet om oprindelseskumulation implementeres hurtigst muligt; henviser til, at dette er et system, som for at fremme syd-syd-integrationen giver fri adgang til fællesskabsmarkedet for varer, der er fremstillet af dele fra flere forskellige Middelhavslande;
20. bemærker, at der er blevet truffet foranstaltninger med henblik på at etablere et frihandelsområde inden 2010 og fastlægge en strategi for liberalisering af handel med landbrugsprodukter; opfordrer til, at der fastsættes kriterier for bæredygtig udvikling i denne proces og gennemføres en korrekt og grundig miljøvurdering i hver enkelt fase; opfordrer Kommissionen til at udarbejde en analyse af konsekvenserne af liberaliseringen af handelen med landbrugs- og fiskeriprodukter i Euro-Middelhavsområdet;
21. konstaterer, at Middelhavspartnerlandenes underskud på handelsbalancen i forhold til Den Europæiske Union fortsat vokser, selvom liberaliseringen af handelen med varer er væsentligt forbedret;
22. konstaterer, at partnerlandene trods forventningerne i begyndelsen af processen ikke har draget fordel af disse handelsmæssige åbninger med hensyn til økonomisk velstand og stadig befinder sig i en svær økonomisk situation med meget høj arbejdsløshed og et lavt investeringsniveau, som sammen med disse landes befolkningssammensætning, der er kendetegnet ved en stor andel af unge, indvirker på migrationsstrømmene;
23. mener, at partnerskabets økonomiske sigte igen bør rettes mod den sociale samhørighed og en bæredygtig økonomisk udvikling, da liberaliseringen af samhandelen ikke bør være det eneste mål, og der bør skabes en hensigtsmæssig retlig ramme;
24. kræver, at Kommissionen og medlemsstaterne sikrer sig, at finansieringen i henhold til de næste finansielle overslag er tilstrækkelig til at støtte Middelhavspartnerlandenes økonomiske overgangsproces, og at det finansielle referencebeløb, der afsættes til det nye, finansielle naboskabs- og partnerskabsinstrument, gør det muligt til en vis grad at sikre, at den europæiske bistand til landene i Middelhavsområdet er stabil og vedvarende (f.eks. Meda-programmet);
25. mener, at Kommissionens arbejdsprogram også skal fokusere på og tage højde for de sociale konsekvenser af reformerne i det sydlige Middelhavsområde, idet der tages hensyn til de forskellige behov og prioriteter i partnerlandene;
26. mener, at den økonomiske situation i Middelhavspartnerlandene gør det nødvendigt at yde en betragtelig støtte til infrastrukturprojekter, især inden for transport-,

drikkevandforsynings- og boligområdet;

27. er af den opfattelse, at olie- og naturgasindtægterne i denne region i højere grad skal anvendes til den økonomiske og sociale udvikling i regionen, og at der af hensyn til den samlede befolknings interesser skal herske fuld gennemsækelighed;
28. opfordrer til en styrkelse af infrastrukturen for gods- og persontransport i Euro-Middelhavsområdet med særlig vægt på havnene;
29. minder om betydningen af at fremme konkrete samarbejdsprojekter af mindre omfang; finder, at små og mellemstore virksomheder kan bidrage betydeligt til øget velstand i partnerlandene, og anbefaler derfor, at der vedtages foranstaltninger til at øge den økonomiske vækst og forbruget, især ved hjælp af lånemuligheder og mikrokreditfaciliteter
30. understreger, at det er vigtigt at afhjælpe tekstilindustriens problemer ved at støtte Euro-Middelhavspartnerskabet, som er et partnerskab, der fremmer samarbejdet i sektoren og dennes konkurrenceevne gennem en aktiv støtte til uddannelse, forskning og udvikling, teknologisk innovation, udbredelse af bedste praksis og udveksling af markedsoplysninger; anbefaler, at der udvikles et Euro-Middelhavsnetværk af skoler, fagspecifikke uddannelsesinstitutioner og tekniske centre inden for tekstil og beklædning til fremme af det tekniske partnerskab, uddannelse og fælles forskningsprogrammer;
31. mener, at et decentraliseret samarbejde mellem lokale og regionale myndigheder kan bidrage til institutions- og kapacitetsopbygning på lokalt plan og til at skabe større synlighed og ejerskab inden for partnerskabet; bemærker, at konkrete små samarbejdsprojekter mellem byer, hvad enten de er bilaterale eller vedrører regionale eller transregionale net, om en række områder, der vedrører bæredygtig byudvikling (f.eks. affaldshåndtering, vandforvaltning og drikkevandsforsyning), kan skabe håndgribelige resultater for borgerne og umiddelbart forbedre deres livskvalitet;
32. bemærker, at der i de seneste år er gjort væsentlige fremskridt hvad angår hurtigere gennemførelse af projekter og programmer inden for rammerne af Meda, navnlig som følge af en grundig gennemgang af Kommissionens programmering af interventioner og på grund af den store rolle, som de lokale aktører har fået; beklager dog, at Rådet har nedskåret bevillingerne til Meda-programmet i budgetforslaget for 2006, især de poster, der vedrører institutionelle reformer, demokratisk udvikling og menneskerettigheder, økonomiske og sociale reformer og subregionalt samarbejde; mener ikke, at denne nedskæring er i tråd med det skub, Barcelona-processen har brug for;
33. mener, at tiden nu er inde til at opgradere Euro-Middelhavspartnerskabets aktiviteter og tage højde for de muligheder, den europæiske naboskabspolitik giver for at bringe hele denne proces tættere på borgerne;
34. anbefaler, at der i fremtiden fokuseres mere på en række udvalgte multilaterale og bilaterale aktiviteter, der skal fastlægges i fællesskab og iværksættes hurtigt, og som skal være mere resultatorienterede;
35. mener, at den demokratiske udvikling i regionen er et af de vigtigste områder for Euro-Middelhavspartnerskabet, der involverer såvel partnerlandene som ikke-statslige aktører

og civilsamfundet; anbefaler derfor, at der i højere grad gøres brug af det europæiske initiativ for demokrati og menneskerettigheder (EIDHR) - et fællesskabsprogram, der yder støtte til forskellige projekter - med henblik på igangsættelse af en række demokratirelaterede projekter;

36. mener, at en af de grundlæggende prioriteter bør være samarbejdet om civil- og miljøbeskyttelse og imødegåelse af naturkatastrofer; mener, at procedurerne for etablering af et hurtigt varslingsystem i Middelhavsområdet til afværgelse af sådanne katastrofer i den forbindelse bør fremskyndes;
37. gør opmærksom på, at Middelhavsområdet samt mange af medlemsstaterne i de seneste år har været vidne til en forringelse af den miljømæssige balance, øget forurening, en voksende mangel på vand og en ukontrolleret og spekulationspræget udvikling i byerne, især langs kysterne; mener, at miljøpolitikken skal spille en mere fremtrædende rolle i hele Middelhavsområdet, da dette er altafgørende for enhver politik med sigte på bæredygtig udvikling;
38. mener, at en af de vigtigste prioriteringer er udvikling af almen og faglig uddannelse, som er altafgørende for den sociale og økonomiske udvikling i Middelhavslandene; anmoder om, at der udvises særlig opmærksomhed over for kvinder og underprivilegerede grupper, såsom analfabeter, kvindelige elever og studerende, flygtninge og fordrevne og befolkningsgrupper i land- og forstadsområder; mener, at det er nødvendigt at anlægge en mere strategisk tilgangsvinkel for at støtte Middelhavspartnersernes indsats, hvad angår uddannelsesreformer og institutionel modernisering på dette område; opfordrer navnlig Rådet, medlemsstaterne og Kommissionen til at iværksætte og støtte udvekslingsprogrammer for skoleelever, studerende og videnskabsfolk og partnerskaber mellem byer og geografiske områder samt til at øge antallet af udvekslinger på parlamentarisk plan; understreger i den forbindelse, at det er vigtigt at videreudvikle initiativet "Erasmus Mundus" såvel som programmet "Aktive unge" for perioden 2007-2013 med henblik på at styrke den interkulturelle udveksling i Middelhavslandene;
39. glæder sig over oprettelsen og indvielsen af Anna Lindhs fond for kulturel dialog mellem landene i Euro-Middelhavsområdet; er overbevist om, at denne fonds aktiviteter vil yde et væsentligt bidrag til større gensidig forståelse og give det bedst mulige udbytte af vores fælles arv;
40. opfordrer Kommissionen, medlemsstaterne og landene i Euro-Middelhavspartnerskabet til at undersøge, hvordan og med hvilke mekanismer det er muligt at støtte oprettelse, styrkelse og udvikling af Anna Lindh-fondens nationale netværk i alle 35 partnerlande; opfordrer fonden til at bidrage til at øge Barcelona-processens synlighed og medejerskab for at øge borgernes kendskab til Euro-Middelhavspartnerskabet både på nationalt og regionalt plan;
41. opfordrer til, at presse- og tankefriheden i Middelhavsregionen beskyttes og fremmes for at sikre mediefolks fri udøvelse af deres erhverv og en demokratisk udvikling, hvilket hidtil har ladet en del tilbage at ønske i denne region;
42. er overbevist om, at der i betragtning af den aktuelle internationale situation skal gennemføres en seriøs interkulturel dialog mellem partnerlandene, hvilket også omfatter foranstaltninger af den art, som anbefales i rapporten fra den højtstående rådgivende

gruppe for en dialog mellem befolkningerne og kulturerne i Euro-Middelhavsområdet, der nedsattes af Romano Prodi i 2003;

43. mener, at Euro-Middelhavspartnerskabet, der bygger på et fælles ansvar, bør fremme religiøs dialog mellem kristne, muslimer og jøder ikke kun inden for uddannelse og udbredelse af viden, men også hvad angår bekæmpelse af terrorisme, som er en af de største udfordringer i verden;
44. slår til lyd for, at akademikere, eksperter og andre specialister i fællesskab søger at finde svar på islams rolle i demokratiske og åbne samfund og gør sig overvejelser om årsagerne til, at medlemmer af kulturelt-religiøse samfund ved visse lejligheder griber til vold;
45. understreger, at indvandring og social integration af indvandrere er et andet vigtigt område for Euro-Middelhavspartnerskabet; mener, at associeringsaftaler og naboskabshandlingsplaner udgør egnede redskaber til fremme af fælles styring af mobilitet og migrationsstrømme; foreslår i denne forbindelse, at det nye europæiske naboskabs- og partnerskabsinstrument anvendes til at støtte grænseoverskridende samarbejde blandt partnerne; understreger, at det er nødvendigt at gribe fat om den illegale indvandring såvel som dennes alvorlige negative konsekvenser, herunder vigtige aspekter som forhandlinger om tilbagetagelsesaftaler og den energiske kamp mod menneskesmugling, der forårsager tab af menneskeliv og store lidelser; minder om, at det er nødvendigt at rådføre sig med de lokale og regionale myndigheder på dette område på grund af deres erfaring med og ansvar for social integration af indvandrere, modtagelse af asylansøgere og de følsomme spørgsmål i forbindelse med behandling af personer, der er bosiddende uden papirer, og afviste asylansøgere;
46. minder om, at alt samarbejde om migration bør ske i overensstemmelse med international humanitær lovgivning og menneskerettighedslovgivning; betoner, at alle tilbagetagelsesaftaler bør offentliggøres, og at "non-refoulement"-princippet i henhold til artikel 33 i Genève-konventionen fra 1951 om flygtnings status, skal overholdes; afviser ideen om at oprette modtagelsescentre for indvandrere i EU's nabolande;
47. understreger, at fremme af kvinders deltagelse på det økonomiske, sociale og kulturelle område såvel som i politisk virksomhed i de enkelte lande skal være det vigtigste redskab med henblik på at konsolidere demokratiet og imødegå forskelsbehandlingen af kvinder; anmoder om, at ligestillingsaspektet integreres som tværgående element i Euro-Middelhavspartnerskabets vigtigste aktiviteter;
48. opfordrer således regeringerne i partnerskabslandene til at anerkende, respektere og beskytte kvinders grundlæggende rettigheder og status, således som disse er befæstet i de internationale traktater, og appellerer til partnerskabslandenes regeringer om at fremskynde de lovgivningsmæssige, administrative og øvrige reformer med henblik på at skabe lighed for loven mellem mænd og kvinder i det private og offentlige rum samt at integrere kønnenes ligestilling i alle deres politikker på kort og lang sigt;
49. anmoder Kommissionen om at tilvejebringe kvalitative og kvantitative oplysninger om iværksættelsen og den konkrete opfyldelse af de finansielle forpligtelser, der er indgået inden for rammerne af det bilaterale samarbejde (associeringsaftaler) samt inden for rammerne af det regionale samarbejde Meda II (nuværende fase), med henblik på at støtte kvinders aktive deltagelse i det politiske, økonomiske og samfundsmæssige liv;

50. glæder sig over den nylige implementering af det første regionalprogram om kvinders deltagelse i udviklingen af det økonomiske og samfundsmæssige liv (beslutningen om implementering af dette program blev truffet tilbage i 2001), og opfordrer Kommissionen til at udvide anvendelsesområdet og temaerne til at omfatte aktioner af oplysningsmæssig karakter og til fremme af forståelsen for kvindeopfattelsens betydning og den rolle, kvinder spiller i demokratiseringsprocessen;
51. er foruroliget over den omfattende diskrimination, som kvinder udsættes for på arbejdsmarkedet, i det almene uddannelses- og erhvervsuddannelsessystem og i forbindelse med deltagelsen i det politiske og samfundsmæssige liv samt de alvorlige problemer, de står over for, f.eks. vold; anmoder partnerskabslandene om at udvise en oprigtig politisk vilje og handleevne med henblik på at udvirke en ændring i den generelle indstilling og fremme ligestillingen mellem kvinder og mænd;
52. understreger, at det er nødvendigt, at Euro-Middelhavspartnerne opretter nye programmer for at opfordre til samarbejde såvel mellem politimyndighederne som mellem de retslige myndigheder og sikre en fælles tilgang til kampen mod organiseret kriminalitet og terrorisme; anmoder om, at alle staterne snarest muligt ratificerer De Forenede Nationers konvention om bekæmpelse af grænseoverskridende organiseret kriminalitet og tilhørende protokoller om bekæmpelse af menneskehandel og smugling af indvandrere; understreger, at Euro-Middelhavspartnerne har en fælles forpligtelse, både hvad angår menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder, og opfordrer derfor Rådet, medlemsstaterne og Kommissionen til aktivt at støtte Euro-Middelhavsftalens mål om at sikre respekt for menneskerettighederne gennem permanent politisk dialog med partnerlandene; understreger endvidere, at de har fælles erfaringer med hensyn til terrorisme, hvilket burde gøre det muligt for disse lande at samarbejde om at overtale oprørske grupper til at fravælge terrormetoder og voldelige overgreb og om at udvikle statslige strukturer, der kan være med til at bekæmpe terrorisme og værne om menneskerettighederne i kampen mod terrorisme; påpeger, at terrorhandlinger i en hvilken som helst form essentielt er et direkte overgreb mod borgernes rettigheder og friheder som nedfældet i verdenserklæringen om menneskerettighederne, mod demokratiet og mod retsstaten;
53. understreger i denne forbindelse endnu en gang, at bekæmpelsen af terrorisme på ingen måde må ske på bekostning af borgerlige rettigheder og menneskerettigheder; glæder sig over det øgede samarbejde på dette område, men anmoder om, at procedurerne gøres mere åbne og gennemsigtige; støtter i den henseende forslaget om en adfærdskodeks på dette område;
54. beklager, at der ikke er gjort større fremskridt, hvad angår demokrati og menneskerettigheder, og understreger i den forbindelse betydningen af handlingsplanerne for den europæiske naboskabspolitik (ENP), der sigter mod tydeligt at definere, hvilke forpligtelser partnerlandene har til at forbedre demokratiseringsprocessen og respekten for menneskerettighederne; understreger, at prioriteterne i disse handlingsplaner vil udgøre mål, der skal overvåges og evalueres regelmæssigt;
55. opfordrer derfor Kommissionen til fuldt ud at involvere Parlamentet i vurderingen af gennemførelsen af ENP-handlingsplanerne, der bør indeholde klare bestemmelser om suspendering, som omfatter det tilfælde, at målene, herunder demokratisering og

menneskerettigheder, ikke respekteres;

56. opfordrer Kommissionen til at gøre respekt for menneskerettighederne til et vurderingskriterium ved evalueringen af overholdelsen af aftaler mellem EU og partnerlandene og håber, at Kommissionen hvert år vil udfærdige en rapport om sine konklusioner inden for rammerne af Euro-Middelhavspartnerskabet;
57. opfordrer Rådet og Kommissionen til at tage klausulerne om suspending af associationsaftalerne med Euro-Middelhavslandene i brug i tilfælde af krænkelse af menneskerettighederne og de demokratiske frihedsrettigheder;
58. opfordrer endnu en gang alle de parter, der har undertegnet Euro-Middelhavsassocieringsaftaler, til at omsætte klausulen om menneskerettigheder og demokrati i et handlingsprogram med det formål at øge og fremme respekten for menneskerettighederne og oprette en mekanisme med henblik på en regelmæssig kontrol med overholdelsen af artikel 2 i associeringsaftalen; opfordrer i den forbindelse Kommissionen til at nedsætte underudvalg om menneskerettigheder med henblik på at overvåge gennemførelsen af menneskerettighedsklausulen og fuldt ud inddrage Parlamentet og civilsamfundet i disse underudvalgs arbejde; opfordrer på baggrund af tiåret for Barcelona-processen Kommissionen til at udarbejde en offentlig rapport om gennemførelsen af politikken vedrørende menneskerettigheder og demokrati i Middelhavslandene som grundlag for yderligere udbygning af partnerskabet;
59. foreslår, at samarbejdet mellem Den Europæiske Union og Middelhavslandene på sikkerhedsområdet fortsættes og udbygges; glæder sig over indføjelser af klausuler om ikke-spredning af masseødelæggelsesvåben i de seneste aftaler og handlingsplaner; bemærker, at sådanne foranstaltninger skal træffes i alle partnerlandene uden undtagelse med henblik på at erklære Middelhavsområdet fri for masseødelæggelsesvåben; opfordrer til større inddragelse af partnerlande i Den Fælles Sikkerheds- og Forsvarspolitik, og anmoder i den forbindelse Rådet om at overveje, om det vil være muligt at høre Middelhavspartnerne om de spørgsmål vedrørende FUSP, som er på dagsordenen, i de tilfælde, hvor disse er berørt heraf, og i det nødvendige omfang inddrage dem i Rådets møder (almindelige og eksterne anliggender);
60. mener, at politisk vilje og en pragmatisk tilgang mere end nogensinde er en grundlæggende betingelse for et vellykket udfald af partnerskabet på grund af de mangler, Barcelona-processen indtil nu har lidt af;
61. henviser til, at Den Parlamentariske Forsamling for Euro-Middelhavssamarbejdet spiller en vigtig rolle i den politiske Euro-Middelhavsdialog, og at forsamlingens arbejde fremover bør tillægges større vægt i beslutningstagningen som led i Euro-Middelhavsprocessen;
62. minder deltagerne i det ekstraordinære møde på højt plan i Barcelona, der vil finde sted den 27.-28. november 2005, om, at markeringen af tiåret for Euro-Middelhavspartnerskabet skal følges op af fastlæggelsen af klare og forpligtende prioriteter og aktioner for fremtiden; mener endvidere, at de grundlæggende principper i erklæringen samt medlemsstaternes vilje til at opbygge et fællesskab af demokratiske lande, der sætter skub i forbindelserne mellem Middelhavslandene indbyrdes, ved denne lejlighed skal bekræftes endnu en gang; opfordrer især alle EU's medlemsstater til at

koncentrere deres indsats om at sætte nyt skub i Barcelona-processen fremover;

63. pålægger sin formand at sende denne beslutning til det kommende ekstraordinære møde på højt plan, Rådet, Kommissionen, de nationale regeringer og parlamenter og de partnerlande, der deltager i Barcelona-processen, og Den Parlamentariske Forsamling for Euro-Middelhavssamarbejdet.